УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ПЕРШОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ШАПРАН ВІКТОР ВАЛЕНТИНОВИЧ
УХВАЛА

10 грудня 2019 р. Київ 8140/0/18-19

Член Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Шапран Віктор Валентинович, здійснивши попередню перевірку дисциплінарної скарги Савгіри Миколи Петровича стосовно судді Тернопільського окружного адміністративного суду Шульгача Миколи Петровича,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 29 листопада 2019 року надійшла дисциплінарна скарга Савгіри М.П. (єдиний унікальний номер С-6496/0/7-19) на дії судді Тернопільського окружного адміністративного суду Шульгача М.П.

Автор скарги вважає, що суддею Шульгачем М.П. незаконно постановлено ухвалу суду від 28 жовтня 2019 року у справі № 500/2122/19 за позовом [redacted] до Головного управління Пенсійного фонду України в Тернопільській області про зобов`язання вчинити дії.

У зв'язку із цим скаржник просить притягнути суддю Тернопільського окружного адміністративного суду Шульгача М.П. до дисциплінарної відповідальності.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 29 листопада 2019 року вказану дисциплінарну скаргу передано члену Вищої ради правосуддя Шапрану В.В. для попередньої перевірки.

За результатами попередньої перевірки дисциплінарної скарги встановлено наступне.

Статтею 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» визначений порядок попередньої перевірки дисциплінарної скарги та встановлено, що член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), зокрема, вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону.

Відповідно до положень частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», скарга (заява) щодо поведінки судді, яка може мати наслідком дисциплінарну відповідальність судді, подається у письмовій формі та повинна містити такі відомості:

1) прізвище, ім'я, по батькові (найменування) скаржника, його місце проживання (перебування) або місцезнаходження, поштовий індекс, номери засобів зв'язку;

2) прізвище, ім'я, по батькові та посада судді (суддів), щодо якого (яких) подано скаргу;

3) конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді;

4) посилання на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

Під час попередньої перевірки дисциплінарної скарги встановлено, що в провадженні судді Тернопільського окружного адміністративного суду Шульгача М.П. перебувала справа за позовом Савгіри М.П. до Головного управління Пенсійного фонду України в Тернопільській області про зобов`язання вчинити дії.

Ухвалою Тернопільського окружного адміністративного суду від 28 жовтня 2018 року вищевказану позовну заяву залишено без задоволення.

В ухвалі вказано, що 28 грудня 2018 року звернувся до Тернопільського об'єднаного управління Пенсійного фонду України в Тернопільській області із заявою про перерахунок пенсії за період починаючи з дня отримання пенсії за віком з 2 вересня 2010 року по 4 лютого 2017 року (дата рішення Тернопільського міськрайонного суду від 9 лютого 2018 року) та виплатити пенсію з урахуванням проведеного перерахунку, враховуючи страховий стаж років місяців, який змінився після перерахунку, із врахуванням його трудової діяльності в районах Крайньої Півночі та місцевостях, прирівняних до районів Крайньої Півночі.

Управління, листом від 10 січня 2019 року № , відмовило позивачу у такому перерахунку.

Таким чином, як зазначив суд в ухвалі, термін оскарження даної відмови почався 10 січня 2019 року.

Згідно частини 2 статті 122 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС України) для звернення до адміністративного суду за захистом прав, свобод та інтересів особи встановлюється шестимісячний строк, який, якщо не встановлено інше, обчислюється з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів.

Також в ухвалі від 28 жовтня 2019 року вказано, що згідно із матеріалів справи позивач вже звертався до Тернопільського окружного адміністративного суду з тих самих підстав (справа №500/955/19), однак позовну заяву повернуто позивачу у зв`язку із пропущенням строку звернення до адміністративного суду. Постановою Восьмого апеляційного адміністративного суду від 27 червня 2019 року (провадження №857/5807/19) апеляційну скаргу залишено без задоволення, а ухвалу Тернопільського окружного адміністративного суду – без змін.

Відповідно до статті 123 КАС України суд залишає без розгляду заяву, якщо факт пропуску позивачем строку звернення до адміністративного суду буде виявлено судом після відкриття провадження в адміністративній справі і позивач не заявить про поновлення пропущеного строку звернення до адміністративного суду.

Тому суд дійшов висновку, що позовну заяву слід залишити без розгляду, оскільки позивачу було відому про відмову Тернопільського об'єднаного управління Пенсійного фонду України в Тернопільській області від 10 січня 2019 року і шестимісячний строк звернення до адміністративного суду він пропустив.

Конституцією України кожній особі гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб (стаття 55).

Одночасно Основним Законом будь-якій особі надано механізм захисту своїх прав і свобод шляхом забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках – на касаційне оскарження судового рішення (стаття 129).

З моніторингу розділу «Стан розгляду справ» порталу «Судова влада» (https://court.gov.ua/fair/) вбачається, що ухвала Тернопільського окружного адміністративного суду від 28 жовтня 2019 року оскаржена в апеляційному порядку.

З відомостей Єдиного державного реєстру судових рішень (http://reyestr.court.gov.ua/) встановлено, що ухвалами Восьмого апеляційного адміністративного суду від 22 листопада 2019 року відкрито апеляційне провадження за апеляційною скаргою . на ухвалу Тернопільського окружного адміністративного суду від 28 жовтня 2019 року та призначено справу до апеляційного розгляду на 5 грудня 2019 року.

Тому скаржником було використано законодавчо закріплений спосіб захисту своїх порушених прав, оскільки ним було оскаржено вищевказану ухвалу суду першої інстанції в апеляційному порядку. Отже правову оцінку ухвалі Тернопільського окружного адміністративного суду від 28 жовтня 2019 року буде надано Восьмим апеляційним адміністративним судом.

Відповідно до частин першої та другої статті 124 Конституції України правосуддя в Україні здійснюється виключно судами. Делегування функцій судів, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускається.

Згідно статті 131 Конституції України, статті 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» Вища рада правосуддя та її Дисциплінарні палати не є органами правосуддя і до їх повноважень не належить перевірка законності та обґрунтованості судових рішень.

У Висновках № 3 (2002) та № 11 (2008) Консультативної ради європейських суддів до уваги Комітету Міністрів Ради Європи зазначено, що є неприйнятною можливість притягнення судді до відповідальності за здійснення своїх обов'язків, крім випадку умисного правопорушення при здійсненні судових функцій. Консультативна рада європейських суддів наголошує, що зміст конкретних судових рішень контролюється головним чином за допомогою процедур апеляції або перегляду рішень у національних судах та за допомогою права на звернення до Європейського суду з прав людини.

У пункті 22 Декларації щодо принципів незалежності судової влади, прийнятої Конференцією голів верховних судів країн Центральної та Східної Європи 14 жовтня 2015 року, вказано, що жоден суддя не повинен притягатися до

дисциплінарної відповідальності чи звільнятися за винесені ним судові рішення, окрім як у разі грубої недбалості чи навмисного порушення закону.

Під час попередньої перевірки встановлено, що всупереч вимогам статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарна скарга не містить, конкретних відомостей про наявність у поведінці судді Шульгача М.П. ознак дисциплінарного проступку, що, відповідно до положень статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» є підставою для дисциплінарної відповідальності судді, а також не містить конкретних посилань на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують відомості про наявність ознак дисциплінарного проступку щодо вказаного судді.

Згідно з пунктами 2 та 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить посилання на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді, та не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді.

З огляду на викладене дисциплінарну скаргу Савгіри М.П. необхідно залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Відповідно до положень пункту 12.2 Регламенту Вищої ради правосуддя з підстав, передбачених пунктами 1–5 частини першої статті 44 Закону, член Дисциплінарної палати – доповідач постановляє ухвалу про залишення без розгляду та повернення дисциплінарної скарги, копія якої разом із скаргою направляється скаржнику.

Керуючись статтями 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», пунктом 12.2 Регламенту Вищої ради правосуддя, член Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя,

ухвалив:

дисциплінарну скаргу Савгіри Миколи Петровича стосовно судді Тернопільського окружного адміністративного суду Шульгача Миколи Петровича залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Член Першої Дисциплінарної
палати Вищої ради правосуддя **В.В. Шапран**